

אורח - זו תורת.

וכך הוא אומר:
"כי זה מצוה ותורה איר" (מגילה ט"ז)

דפי עיון

במפרשים

יח"ל ע"י מ. מושקוביץ * ממונות-יבנהק 79858, ד.ב. שדה-גת * טל': 08-8581440 * פקס: 08-8503835

שנת תשס"ג

פרשת פקודי

A. מדדש זכה.

א. (לה. ט.) אלה פקודי המשכן - כך פתח ב' תחילתו כר
אבא: (מסיל. טז.) איש אמונות רב ברכות, אהה מוצא כל מי שהוא נאמן
בקדוש ברוך הוא מביא ברכות על ידיו, מי שאינו נאמן - (מסיל. טז.) יוצא להעשיר
לא ינקה, איש אמונות, הרי זה משה, שהוא נאמן של הקדוש ברוך הוא, שנאמר:
(מסיל. טז.) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, הוי: איש אמונות רב
ברכות, שכל הדברים שהיה נזכר עליהם דיו מתברכים, לפי שהוא נאמן!
יוצא להעשיר לא ינקה, זה לרמז, שהיה לוי ובקש לשל כהנה גדולה, ומה היה
סופו - (מסיל. טז.) יתפחת הארץ את פיה, דבר אחר: איש אמונות, זה משה,
שנעשה נזכר על מלאכת המשכן, שני רמזים: אין ממני שדרה על הצבור
במנין פחות משנים, נקרי אהה מוצא שהיה משה נזכר לעצמו, וכאן אהה אומר:
אין ממני פחות משנים: אלא אף על פי שהיה משה נזכר לעצמו היה קורא
לאחרים ומחשב על ידיהם, שנאמר: אלה פקודי המשכן, אשר פקד משה אין
בתיב כאן אלא אשר פקד על פי משה - על ידי משה נזכר איתקור.

01/18

1. איך ניתן להספיק את כסוקנו לסי סעודו, כלל התחסות למדרש?
2. קטע הראשון, איך המדרש מברר את הסוק במצבם מעלי?
3. איך תנאמנות שייכת לענין ערכות?
4. קטע פניי מצלח מדרש שאף הלכותית כלסי משה, מהי?
5. מהו כתרונן לסק?
6. מה הרציון שבו רוצה לעמוד מכל דה?

* * *

ב. כלי יקר.

פרק לח' פסוק כא':

הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת, אָמרוּ רַז"ל שְׁלֹכְךָ
נֶאֱמַר "מִשְׁכָּן מִשְׁכָּן" שְׁנֵי פַעֲמִים,
לְפִי שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מִטָּה מְכוּן כְּגַדְדֵי כִּיחַ
הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל סֻעָלָה, שְׁנָאֵפִיר: "מְכוּן לְשִׁבְתָּךְ"
פְּעֻלַּת ה" (שְׁמוּרָה טו"ז), "מְכוּן" הֵינּוּ מְכוּן יָד
לַעֲמֵת זֶה (מִנְחוּמָא טַקְרִי א.), וְכַמּוֹדֵשׁ אַחֵר

אמרו: "משכן משכן" שתי פעמים, לפי שנתמשכן שתי פעמים פענחם של ישראל (יחזקאל מקורו ב.). לכל המדרשים צריכתי אנו לתן טעם מה ענינם לכאן, שהרי כלי ספק שבער פרשה זו באהרה על המשכן אשר נתן משה ומה ענין מדרשים אלו לכאן.

21...

ע"י בן אומר אני שכלם הרגישו בקשיא זו.
 למה הבנים התשובו באמצע המלאכה.
 כי בפרשת ויקהל נזכרה מלאכת המשכן וכל
 כליו, ובפרשה זו לא נזכר כי אם שיעשה בגדי
 קהנה, ולמה הפסיק ביניהם בחינת השבוע
 זה. על בן אומר בעל מדרש זה, לפי שבית
 המקדש של משה מבין בגד בית המקדש
 שלמעלה, וכתוב: "ככל אשר אני מראה אותך
 את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו" (שמות
 כה, טו). הנה מבין ראה שלא הראה הקב"ה
 למשה בזה כי אם המשכן עצמו וכליו, אבל
 לא הראה לו תבנית בגדי קהנה, כי מטעם זה
 נאמר כמה פעמים בפרשת תרומה "כאשר
 הראית בזה" במעשה המשכן עצמו ובכליו,
 אבל בפרשת תצוה שהזכיר בגדי קהנה - לא
 נזכר כלל המראה שבהם, וגם לא הזכיר ויחלקו
 לשני פרשיות שתי פעמים, כי בפרשת תרומה
 נזכר המשכן וכליו, ובפרשת תצוה לא נזכרו
 כי אם בגדי קהנה, וכן באה פרשת ויקהל
 מרבה ממשכן וכליו, ופרשת פקודי מרבה
 מבגדי קהנה. לפי שהמשכן וכליו נעשה הכל
 במראה אשר הראה ה' למשה בזה, ואותה
 מראה היתה שהראה לו מקדש של מעלה, כי
 הוא עשוי גם כן על המונה מסכת זה, וצוה לו
 שיעשה משכן למטה הנה ככל תארי
 למקדש של מעלה, וזה שאמר: "מבין
 לשבתך" - מבין זה כגור זה, איך הפרוש
 מבין כגור במקום ממש.

עלות

1. **קסצ הראשון צוסק פרשנו סצני חכמיות על "משכן" מה חן תשובותיו**
ואם ההסדר פניהן?
2. **לפסול הוא טוען שאין כלל מקום למדרשים אלה, למה?**
3. **קסצ השני - הציקר - מסביר פרשנו את סדר הכתובים פטרשיות תרומה,**
תצוה, ויקהל ופקודי מה מסקנתו מכך?
4. **איק הוא מסביר את המושג "מכוון כנעני" ואיך זה כולל למעשה?**
5. **איק הוא מסביר: "מכוון לשבתך"?**
6. **מה המיוחד בפסדי חכמה שיש ושאין הכסף?**
7. **למה הפסדים לא נקראים כלי משכן, ומה המסקנא מכך?**

* * *

ג. תוספת ברכה.

פרק לחי פסוק בא:

אלה מקומו המשכן (ל"ה כ"א)
 פירשתי בפרשה זו נסנו כל מיקולי נדבות המשכן לבנה ולזהב יפה
 ולבגדית תבנית מה בא רש"י לפרש דבר הנראה לעיני כל כי פירשה זו כוללת
 כל מבין מעשה המשכן.
 ואפשר לומר שקרה לו כי פתח וכתוב באלה סודות, ובמים בענין אחר.
 שהעשרים ימי בצלאל ואחיהם, ובה זה סוד לחכמה, לכן הקדים רש"י
 לפרש, כי אכנס פרשה זו ויכיר להכליל דמיון, גם ששם העובדים במלאכה
 הוא ענין הדבר, כי נעבור באמונה כשם הדבר, כי הסנין כבוד.

פנייה

אליה בקירי המשכן מנצחן העדות (לילה כ"א)

יורשתי (מכרשית) שהיו מעשים חסדן רבן לבקש עונתשכן כשני חירבנים על עונותיהם של ישראל עבדו.
ועצמי זה אסדר לפרט במבוא לטוב הכתוב בתהלים (קל"ב ד' ה') שאמר דוד, אגם אהן שנה לעיני הנוסח לעצמי עד אמצא מקום להי מסבנות לאבתי יעקב ויפוסם על בנין בית הסדר. ואצטר לוכי. דלכן כונה את ביהקירי בעם. במסגרי ועדד במסגרי. במסגרי. לרבות על זה שיהמשכן קירי מסגרי. כדו להבאני רבא רבם במסגרי לרין מכל על לפר. בשכן — מסגרי. וכדו יחידה יחידה ארית. דן יחידה גר (דוד נס' ויהי). מכל הנחיות (ס' חתם) יציר ריבבה.

אליה פקדני המשכן מנצחן העדות אשרי שיקר על פי פקדני (לילה כ"א)
דייך לוכי אשר פקדני לא אכר ספר. להעיד. כי לא הפקד פקדונות שפני פקדני זה פקדני כי אם פקדני יורשתי חסדי הפקד זה. ויהי פקדני לזאת בוד דובא פקדני יחידה נקיים כדו רבישאל.

סא/ות

1. מהי קושיית סרשנו פקטצ הראשון?
2. מהי תשובתו לכך?
3. פקטצ השני מנסה סרשנו להתמודד עם סירוש רש"י - צב"י חז"ל - סרשנו "מישכן חמשכן" לכאורה מה הפציה?
4. מהי תשובתו ומה הן ראיותיו?
5. פקטצ האחרון צומח סרשנו על קושי לשוני, איך אפשר או צריך היה לכתוב אחרת ולא?
6. למה אם כן כתוב כפי שכתוב?
7. מה הרציון ספק?

* * *

ד. ספורנו עם פירוש הרב י. קורנמן.

פרק מ' פסוקים לג' - לר'.

(לגילוי) ויכל משה... ויבס הענין. תכן אחר שכן משה את המלאכה הצריכה להשלים השכינה. והיא מלאכת ההקדש והעבודה ביה. כפי הענין השכינה שכינה פלע את המשכן. וכלה בכל חלק מהמשכן ולא חוצה לו כלל.

(לה) אל אהל עזרה. תכן העבודה מחוץ לשכינה.

(לז) והקטלות הענין. וכליבה תחת שדות השכינה קבע המשכן יי. שלא תהא מסתלק כלל משם עד שקירי ישראל צריכים לנסע. וזה לא תהא קשילה ולא קבוע ראשון ולא בקום שני יי. אכל יחיד מזה תהא בקום שלישי יוכיב (תקנה ריבוי במהרה בקטנות). קצמתי וצאצא אקרה לה נאם ד' תוכח אש קבוע וכלבד אקרה בקטנות יי וקרה ד' יי.

4. עשיית הקדשות, והם אלה אשר הריבוי בימי המילואים כאשר נצטוו להישע תמיד (פרק כ"ג) וביצור בדרוש יי (הכל חן הריבוי הפרט, אסוף, בערית דרכין) שמשפיקים אחרונים אלה שייכים אחרי ויקרא פקד ט יריבאי כן כדון השלשית, כלומר, החזרה בשליש כן אה הריבוי הקטן המשכן כי

עסקה בארבע וחצי פסוקים, סתמיות תדומה עד סוף פקדני. השכינה אמנם לא השדה עד אחרי ימי המילואים עם קדושתיהם נמשכה ביקרא כדו פשוט צו ותחילת פקדני שפני יילם דרכה של החזר להשלים ענין שותפות כדו עד סוף. ואין זה כההית איי פיקים המאמר בתורה. ד' באצור יושבתי בחוכמה. וכל משה שלי ויבדן גשתי בעלילות. ובסילא המשכן נוסף לית אחי פקדני משה ואילו במצור לה לא נרע כי בא אל קדש.

א. פליטה, לא יכול היה להיבס דרך וישיית חוצה אל ביתו חלק של המשכן פקדני פקדני לפיכך המסר. ריבוי לוכי כדו פקדני רש"י בשם דוד יוכא השלישי וירבוי בידות ובמדרב (הפט) שפשה דוד קריא למשה להיבס דוד פשה כנס לאדל מופת. והיית לקדש, ומשם משה שפע אל ויקל שהיה יוצא מוכן כדו המדרב אל, ולא היה נוסף לקדש וקדשים נודד לא בידאביו.

א. דרכה לוכי ד' פקדני שכינה במחל אכל פקדני ד' ישראל במדרב, שפיקים המדרב במדרב 10 יוכאביו. יסעו איי בא לתצא יי אופי נסעתי, אלא את קבועת הקדוה הטבעי במשכן שדרכיה בפסוקים לדלדל. 11. הענין ההשעתי שפני ריבוי לוכי לחבא ריש פקדני 12. כדו שפני חוצה ל' ויחוסה איי פקדני ולא יי ויחוסה ויחוסה שפיקינה שפני שפני חוצה ל' חלל חלל חוצה ל' חלל (פסוק לר')

41-

מא/ות

פרג

1. מה מקושי האכשרי קטע הראשון ואיך כרשננו אמרנו?
2. מהו מספרו מדרגים ב: "מלא את חמשבן"?
3. מהו סיפורו לביטול דם' ולמה זה חשוב?
4. כסוק לוי צוסק כרשננו לכאורה כסאלת סוטה. אך למעשה הוא מאלף כאן רציון מרכזי אמו?

* * *

ד. בלי יקר.

פרק מ' פסוק לד': וידו ויכס העני את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן. נראה מזה שכבוד ה' אינו העני, אלא שהאיש והאור הנינו כבוד ה' היה נראה בחוף העני, כי זולת העני לא היה אפשר להסתכל בו, כי באור השמש לא יוכל האדם להסתכל. כל וחבר באור זה שכינתו וחברו, על פני היה האור נקדוש והוא תמיד נראה מתוך העני. וקשה להבין הפסוק נבדלו זה מזה, כי האור נאלץ היה נכנס לחוף המשכן, כי שם מקום קדשו וחברו, והעני נשאר מבודד. והנה שאמר סוף פרשת משפטים: "וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן עשית ימים" (שמות כה, טז). רצה לומר: העני כסה את כבוד ה' כדי שיכלו לראות הכבוד ההוא, כמו שכתוב שם: "ומראה כבוד ה' פאש אכלת בראש

מא/ות

1. קרא את הסוק ותנסה לבארנו כפי מנתק, כפשוטו.
2. מהו מקושי שברשננו מאלף בראשית דבריו?
3. מהו חינוי שחל מאז לפני הקמת המשכן ועתה עם הקמתו?
4. האם יש סגם "עליות מדרגה" או ירידה?
5. מהי המדרגה למושג מרוחני של "כבוד ה'?"
6. מה ומתי משה לא היה יכול ומתי כן?
7. כסוק מצורע עם עני או כסוק "נקי" איך זה סוף?
8. היש לך מוסר השכל מכל זה?

* * *